

LØVEMAMMAENE

Til: Helsedirektoratet

17.11.25

Kopi: KS

Anmodning om nasjonal avklaring på kommuners praksis om stans av BPA under sykehusinnleggelse

Løvemammaene ser med stor uro hvordan stadig flere kommuner nå rutinemessig stopper BPA-vedtak når barn og unge med alvorlig sykdom og store hjelpebehov blir innlagt på sykehus. Kommunene viser ofte til at sykehuset skal levere personell selv eller refundere kostnadene. Dette skjer til tross for at det er kjent at sykehusene hverken har kapasitet eller økonomi til å ivareta barnepasienter med høyt og kontinuerlig assistansebehov. Resultatet er at barn og ungdom i en allerede sårbar og kritisk situasjon, står uten helt nødvendige helse- og omsorgstjenester.

Samarbeidsavtalene fungerer ikke i praksis

Selv om det allerede følger av helse- og omsorgstjenesteloven § 6-1 at kommuner og helseforetak skal ha samarbeidsavtaler som sikrer et helhetlig tjenestetilbud, ser vi i praksis at dette ikke fungerer når det virkelig gjelder. I reelle innleggelsessituasjoner oppstår det likevel «krangling» om ansvar, finansiering og bemanning. For familiene som står midt i akutt sykdom, spiller det ingen rolle hva som står i en avtale dersom kommunen og sykehuset bruker uker eller måneder på å bli enige. Barna trenger nattevaktene sine, BPA-assistentene sine og kontinuiteten sin der og da – ikke lenge etterpå når partene endelig har forhandlet ferdig. Disse hullene i dagens praksis gjør det nødvendig med en tydelig nasjonal avklaring som faktisk fungerer i møte med virkeligheten.

Konsekvenser for pasienten

For barn og unge med omfattende pleie- og tilsynsbehov som har vedtak om BPA store deler av eller hele døgnet, innebærer dagens praksis at de under innleggelse:

- mister kontinuitet og trygghet
- står uten dekning for helt grunnleggende behov
- har økt risiko for forverret helsetilstand
- fratas muligheter for kommunikasjon, stabile medisinske rutiner, riktig ernæring, posisjonering og ivaretagelse av hygiene

Dette er tjenester som er innvilget nettopp fordi de trenger kontinuerlig, trygg og forsvarlig hjelp for å kunne være likestilt, fungere – og i noen tilfeller faktisk overleve – i hverdagen. Det fremstår uforenlig med både pasientsikkerhet, likestillingsprinsipper

og BPA-ordningens intensjon at assistansen skal bortfalle akkurat når de er på sitt mest sårbare.

Uholdbare konsekvenser for leverandører og assistenter

Praksisen medfører også store problemer for BPA-leverandører og ansatte:

- leverandørene settes i økonomisk risiko
- ansatte mister vakter, inntekt og forutsigbarhet
- stabiliteten i assistentgruppen svekkes

Vi får tilbakemeldinger fra leverandører som sier at denne praksisen truer deres evne til å levere stabile og sikre tjenester til vedtakseierne. En BPA-ordning for særlig barn og unge er også helt avhengig av stabilitet i assistentgruppen. Kommuners praksis undergraver dette strukturen.

BPA-vedtaket gjelder uansett hvor personen befinner seg

Et BPA-vedtak om eksempelvis døgnkontinuerlig assistanse følger vedtakseier – ikke adressen. Behovet endrer seg ikke fordi barnet eller ungdommen er på et sykehusrom i stedet for hjemme. Det blir da vanskelig å se hvordan kommuner kan argumentere for at tjenesten bortfaller når vedtakseier er på sykehus, spesielt når konsekvensen er at nødvendige tjenester ikke blir levert og ivaretatt av noen andre. Kommunens kostnad er i realiteten den samme. Å stoppe vedtaket er derfor både ulogisk og uforsvarlig.

Behov for nasjonal avklaring

Løvemammaene ber om en tydelig, forpliktende og nasjonal avklaring som sikrer:

- at BPA-vedtak ikke stoppes under sykehusinnleggelse
- at det etableres klarere og mer forpliktende rutiner for samarbeid mellom kommune og sykehus
- at pasientsikkerhet, likestilling og forutsigbarhet legges til grunn
- at kommuner ikke kan skyve økonomisk risiko over på leverandører eller assistenter

Denne problemstillingen rammer svært mange familier som ofte allerede står i krevende livssituasjoner. Denne problematikken berører familier som allerede står i livssituasjoner preget av store belastninger. En nasjonal avklaring er avgjørende for å sikre kontinuitet, trygghet og et reelt likeverdig tjenestetilbud, og ikke minst en mer bærekraftig BPA-ordning.

Vi ber om snarlig tilbakemelding.

Med vennlig hilsen
Løvemammaene